

Μια από τις μεγαλύτερες αγωνίες ενός γονιού είναι να εξασφαλίζει την ασφάλεια και την ισορροπία του παιδιού του, σωματική και ψυχική. Και αυτό τον οδηγεί σε μια διαρκή προσπάθεια να το προστατεύει από κινδύνους και απειλές.

Τι γίνεται όμως όταν η οικογένεια έρχεται αντιμέτωπη με σημαντικές δυσκολίες που αποσταθεροποιούν και προκαλούν αναστάτωση, όπως πένθος, ασθένεια, οικονομική καταστροφή; «Να μην το πούμε στα παιδιά, είναι μικρά δεν θα το αντέξουν». Έτσι αρχίζει να εξαπλώνεται στο σπίτι μια ατμόσφαιρα μυστικισμού, όπου οι γονείς θεωρούν ότι κρύβουν τη σκληρή αλήθεια αλλά τα ίδια τα παιδιά γνωρίζουν. Μπορεί να μη γνωρίζουν τι ακριβώς έχει συμβεί αλλά διαισθάνονται την απειλή. Κι όταν αυτή η απειλή δεν λεκτικοποιείται τότε είναι που παίρνει ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις κι εντείνει τον φόβο και την ανασφάλεια των παιδιών.

Τα παιδιά έχουν ανάγκη τους γονείς τους, να είναι εκεί δίπλα τους όχι για να τους διασφαλίσουν ότι όλα θα πάνε καλά κι ότι τίποτα κακό δεν θα συμβεί, αλλά για να δηλώσουν παρόντες στη δυσκολία και να σταθούν στήριγμα δίπλα τους. Το «όλα θα πάνε καλά» δεν αποτελεί εγγύηση, αντίθετα εγγύηση αποτελεί το «ακόμα κι αν δεν πάνε όλα καλά, όλοι ,μαζί θα το παλέψουμε και θα το ξεπεράσουμε».

Προκειμένου οι γονείς να βρουν τη δύναμη να μιλήσουν στα παιδιά τους για μια δυσκολία που αφορά την οικογένειά τους, θα πρέπει να είναι ενωμένοι, να έχουν μοιραστεί οι δυο τους τα συναισθήματά τους και να έχουν βρει στήριξη ο ένας στον άλλον ως ζευγάρι. Ταυτόχρονα θα πρέπει να είναι έτοιμοι για την οποιαδήποτε αντίδραση του παιδιού, όπως τον φόβο, το θυμό, το κλάμα, τις συνεχείς ερωτήσεις, την αγωνία και να είναι ανοιχτοί στο να του επιτρέψουν να εκφράσει ακριβώς ότι αισθάνεται. Συχνά τα παιδιά δεν θα ρωτήσουν από μόνα τους τι συμβαίνει, όχι γιατί δεν καταλαβαίνουν αλλά για να μην επιβαρύνουν τους γονείς, να μην τους φέρουν σε δύσκολη θέση.

Ως απάντηση λοιπόν σε κάθε γονιό στο πώς θα προστατεύσει τα παιδιά του αλλά και πώς θα τους δώσει τα εφόδια να γίνουν ενήλικες που αντιμετωπίζουν τα εύκολα και τα δύσκολα της ζωής, είναι η ένδειξη εμπιστοσύνης προς αυτά. Σε εμπιστεύομαι σημαίνει πιστεύω σε εσένα, ότι μπορείς να τα καταφέρεις και να τα βγάλεις πέρα. Και θα είμαι εκεί δίπλα σου να σε στηρίξω και να σε καμαρώσω.

Οποιαδήποτε αλήθεια λεκτικοποιείται και δεν παραμένει στη σφαίρα της σιωπής είναι πολύ λιγότερο επώδυνη από μια αλήθεια-φάντασμα. Έτσι δίνεται η ευκαιρία σε όλα τα μέλη της οικογένειας να εκφράσουν τα συναισθήματά τους και αισθανθούν ως ένα σύστημα ενωμένο που ταυτόχρονα δίνει υπόσταση σε κάθε μέλος ξεχωριστά και το εμπιστεύεται ως ικανό άτομο να ακούσει, να αντέξει, να αποδεχτεί και να ξεπεράσει.